

РЕШЕНИЕ

№ 5041

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2789** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145- 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 79, във връзка с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД).

Образувано е по жалба на Х. Н. С., подадена чрез пълномощника му адвокат Т. Д., срещу писмо с изх.№66-00-118/07.03.2022г. от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията (АВ).

Оспореното писмо е в отговор на искане на жалбоподателя да бъдат заличени личните му данни, съдържащи се в дружествения договор на дружество [фирма], обявен без анонимизиране в Търговския регистър. Писмото е адресирано до управителя на дружеството, с копие до жалбоподателя, като е дадено указание да се представи дружествен договор със заличени лични данни.

Жалбоподателят Х. Н. С. твърди, че не е налице законово основание администраторът да обработва личните му данни чрез публикуването им до неограничен кръг от хора. Твърди, че не е давал съгласие за обработването на личните му данни чрез публично обявяване на дружествения договор, а дори и да се приеме обратното, то искането за заличаването на данните представлява по същество оттегляне на съгласието. Навежда доводи за противоречие на разпоредбите на

чл.13, ал.6 и ал.9 от Закона за търговския регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) както с нормата на чл.2, ал.2 от същия закон, така и с разпоредбите на чл.7, §3 и чл.17 от Регламент 2016/679. Счита, че е недопустимо администраторът на лични данни да прехвърля отговорността за заличаването на личните данни на физическите лица, в какъвто смисъл са цитираните законови разпоредби от националния закон. Твърди, че след като АВ разполага с техническата възможност да заличава личните данни в обявените актове, когато е задължена от съда да направи това, то следва да може да заличи личните данни и по искане на субекта на данните. Моли да се отмени отказът и да се задължи АВ да заличи личните данни. Претендира разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на Агенцията по вписванията, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И. И., оспорва жалбата като недопустима. Счита, че е насочена срещу акт, който не подлежи на съдебен контрол. Евентуално, оспорва я и като неоснователна. Не отрича обстоятелството, че по партидата на дружеството в Търговския регистър е обявен дружествен договор, съдържащ личните данни на жалбоподателя в качеството му на съдружник. Твърди обаче, че търговското дружество е също администратор на лични данни и негово задължение е да представи за вписване акт със заличени лични данни, каквито указания са дадени двукратно изрично на заявителя на основание чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, но не са изпълнени. Твърди, че при липса на съдействие от страна на субекта на данните АВ е в обективна невъзможност да заличи посочените лични данни в дружествения договор, тъй като това би представлявало намеса в чужда правна сфера – тази на търговското дружество. Счита, че жалбоподателят следва да отправи искането си за заличаване на личните му данни към управителя на търговското дружество, а не към АВ, която има задължението да обяви представените актове във вида, в който са получени. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата не изразява становище по жалбата.

Съдът приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Със Заявление вх.рег.№66-00-118 от 08.02.2022г жалбоподателят е поискал личните му данни, съдържащи се в публикувания в Търговския регистър дружествен договор на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт", да бъдат изтрети или заличени по начин, по който жалбоподателят да не бъде идентифициран пред трети лица. Посочил е също, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то оттегля съгласието си личните му данни да бъдат обработвани чрез публикуването/ обявяването им в дружествения договор по партидата на дружеството до неограничен кръг от хора. Заявено е и искане да бъде изрично информиран за изтриването/заличаването на личните му данни писмено на посочения в заявлението адрес за кореспонденция.

Искането е разгледано от ответника. С писмо с изх.№66-00-118/07.03.2022г. изпълнителният директор на Агенция по вписванията е указал на управителя на дружеството Я. Л. П. да представи препис от дружествения договор със заличени лични данни. Изложени са аргументи, че задължението за спазване на законодателството за защита на личните данни е на търговското дружество, което има качеството на администратор на личните данни, докато АВ води, поддържа и осигурява публичността на ТРРЮЛНЦ, обработвайки личните данни в представените актове във вида, в който са постъпили. Сочни, че файловете, които се подават от търговското дружество, не са в машинно четим вид, поради което не съществува нито правна, нито техническа възможност същите да бъдат променяни от АВ. Копие от писмото е изпратено и на жалбоподателя.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

По същество писмото съдържа отказ да се уважи искането на жалбоподателя за заличаване на личните му данни, поради което засяга пряко и непосредствено негови права и законни интереси. По отношение на жалбоподателя то представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК и подлежи на съдебен контрол. Даденото указание към управителя на дружеството е неотнормосимо с оглед преценката на правния интерес на жалбоподателя да оспори писмото.

Въпреки че не е посочен редът за обжалване, жалбата е подадена в общия законоустановен 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Горното обосновава извод за допустимост на жалбата, поради което възражението на ответника се отхвърля.

По основателността на жалбата

В рамките на съдебния контрол съдът извършва служебно проверка за законосъобразност на административния акт по всички основания по чл.146 от АПК, като не е обвързан само със сочените от жалбоподателя основания.

1. Административният акт е издаден от компетентен орган съгласно 6, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията.

2. Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма съгласно чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимите специални закони ЗЗЛД и ЗТРРЮЛНЦ не съдържат специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

3. При издаване на акта се установяват съществени нарушения на административно-производствените правила. Съдът споделя разбирането, че съществени са тези нарушения, които влияят върху волята на административния орган и предопределят крайния резултат.

Съгласно чл.35 от АПК административният акт се издава след като се изяснят всички относими факти и обстоятелства и се обсъдят дадените обяснения и възражения на страните в производството.

В подадено заявление до АВ жалбоподателят изрично и недвусмислено е заявил, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то заявява оттегляне на съгласието. Хипотезата на оттегляне на съгласието не е изобщо обсъдена от административния орган. Ако бе сторил това, вероятно ответникът би стигнал до други изводи.

4. Административният акт е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Искането на жалбоподателя по същество представлява упражняване на правото на субекта на лични данни да иска тяхното изтриване/заличаване, изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който: "Субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Относими към предмета на спора са основанията по чл.17, §1, букви „б“ и „г“.

4.1. При упражняване на дейността си по чл. 3, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ, Агенцията по вписванията действа в качеството си на администратор на лични данни и именно като такъв ги обработва. Изложените аргументи от ответника, че АВ е ангажирана само с техническото поддържане на регистъра и не отговаря за законосъобразното обработване на личните данни, тъй като е длъжна да не променя представените й актове, не намира опора в закона.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ сочи, че обстоятелствата и актовете по ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

В случая, обявеният акт е дружествен договор на дружество с ограничена отговорност. Съгласно чл. 115, т. 3 от ТЗ, дружественият договор на такова дружество, освен останалите указани в нормата реквизити, следва да съдържа името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружниците. Тъй като в

случая съдружникът (жалбоподателят) е физическо лице, следва да бъде индивидуализиран само с име. Следователно по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване като законово изискуем реквизит на дружествения договор, се състоят от името на съдружника.

Съгласно чл. 13, ал. 6, изр.3 от ЗТРРЮЛНЦ, заявителят представя и заверени преписи от актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, в които личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени, а съгласно ал. 9 от същата правна норма, когато в заявлението или в приложенияте към него документи са посочени лични данни, които не се изискват по закон, се смята, че предоставилите ги лица са дали съгласието си за тяхното обработване от агенцията и за предоставянето на публичен достъп до тях.

Доколкото посочването на името на съдружника се изисква по закон, разпоредбата на ал.9 от чл.13 от ЗТРРЮЛНЦ е неотнормисима към случая. Тъй като обаче тя е посочена от жалбоподателя в искането му за заличаване на личните данни, съдът намира за необходимо да я обсъди.

По същество разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ представлява законова фикция, при която несъществуващ факт се приема за съществуващ. Фингирането по този начин на съгласие на субекта на данните противоречи на разпоредбата на чл. 4, т. 11 от Регламент 2016/679, която съдържа легалната дефиниция на понятието "съгласие на субекта на данните" - всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Смесовият анализ на легална дефиниция води до извод, че съгласието на субекта на данните не може да се предполага, още по-малко да се фингира, какъвто смисъл е вложен в нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ.

Внимание заслужава и разпоредбата на чл.13, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ, на която се позовава ответникът. Тази разпоредба поставя в невъзможност Агенцията по вписванията да изпълни задължението си, вменено с разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Регламента, съгласно която, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни. Тази невъзможност е обективна предвид обстоятелството, че в повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни – както е в настоящия случай. Когато актът се представя в АВ за обявяване от трето лице, субектът на данни обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие. Съобразявайки посочените обстоятелства, съдът намира, че представянето на дружествения договор от управителя на дружеството за обявяване в Търговския регистър без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде прието като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на жалбоподателя свързаните с него лични данни да бъдат обработени. По същите аргументи разпоредбата на чл.13, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ поставя в невъзможност АВ като администратор на лични данни да спазва и императивната разпоредба на чл.2, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ.

Следователно, във всички случаи АВ като администратор на лични данни е длъжна да следи за законсъобразното обработване на личните данни и е недопустимо да се

позовава на действията и/или бездействията на дружеството заявител. Обстоятелството, че дружеството, което представя документите за вписване, има също качеството на администратор на лични данни, не освобождава АВ от нейната отговорност на администратор на лични данни. Аргументи в подкрепа на този извод могат да се почерпят и от разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, която посочва предпоставките за постановяване на отказ от вписването – когато не са представени изискуемите по закон документи или не е платена дължимата такса. Ако заявителят не е представил препис от дружествения договор със заличени лични данни, длъжностното лице, позовайки се на чл.13, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ – на която се позовава и ответникът, би трябвало да откаже вписването.

По аргумент от чл.6, §1, буква „а“ и чл.7, §2 от Регламента, съдът приема, че в случая личните данни на жалбоподателя, съдържащи се обявявания дружествен договор, са обработвани незаконосъобразно при липса на неговото предварително съгласие по смисъла на легалната дефиниция, дадена в Регламента – следователно налице е основанието по чл.17, §1, буква “г” от Регламента за изтриване на личните данни.

4.2. Тъй като съдът приема изначална липса на съгласие, то хипотезата чл.17, §1, буква “б” от Регламента на оттеглено в последствие съгласие не следва да се обсъжда. Доколкото обаче тя е изрично посочена от жалбоподателя в искането до АВ, в което категорично и недвусмислено се оттегля съгласието, в случай, че се счита, че такова е дадено, а по това заявление липсва произнасяне в административния акт, съдът намира за необходимо да обсъди и основанието по чл.17, §1, буква “б” от Регламента

Съгласно чл.7, §3, изречения първо и четвърто, субектът на данните има правото да оттегли съгласието си по всяко време, като оттеглянето на съгласие трябва да е също толкова лесно, колкото и даването му. Следователно администраторът е задължен да изтрие личните данни без ненужно забавяне и без да ангажира трети лица. Отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя, както и поставянето на условия за извършване на това действие - представяне на препис от дружествения договор със заличени данни, и обуславянето на заличаването от действията на управителя на дружеството, противоречат на разпоредбите на чл. 17, §1, б. "б.", във връзка с чл. 7, § 3, пр.1 и от Регламента.

Неоснователни са доводите на ответника за липса на обективна фактическа възможност за заличаване на личните данни поради обстоятелството, че са представени във файл, който не е машинно четим. Администраторът на лични данни е длъжен да организира дейността си по начин, който позволява спазването на закона. Твърдяната липса на техническа възможност не е основание за неизпълнението на законовите задължения.

5. Оспореният акт е в несъответствие с целта на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 да гарантират защитата на физическите лица срещу незаконосъобразното обработване на личните им данни.

Изложението от ответника аргумент, че заличаването на личните данни на съдружника в дружествения договор е неправомерно навлизане в правната сфера на търговското дружество, е несъстоятелен. Обявяването на договора

със заличени лични данни по никакъв начин не влияе нито на правата на съдружника спрямо дружеството, нито на дружеството спрямо съдружника, нито на трети лица спрямо дружеството, нито на търговската дейност на дружеството.

По тези съображения оспореният административен акт се отменя като незаконосъобразен на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК и преписката се изпраща обратно на изпълнителния директор на АВ за заличаване на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в публикувания в Търговския регистър дружествен договор на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт".

Разноски:

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК разноските се поставят в полза на жалбоподателя.

Жалбоподателят претендира възстановяване на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Предвид фактическата и правната сложност на делото направеното възражение за прекомерност се отхвърля. На жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. държавна такса и 1000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, установени с представени по делото платежни документи.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, обективиран в писмо с изх.№66-00-118/07.03.2022г., да заличи личните данни на Х. Н. С., съдържащи се в обявения в Търговския регистър дружествен договор на дружество [фирма].

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Агенция по вписванията за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение в срок от 14 дни от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на Х. Н. С. разноски в размер на 1 010 (хиляда и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд С.-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

